

Prof. dr hab. Waldemar Okoń. Urodził się w 1953 roku we Wrocławiu. Historyk sztuki, krytyk artystyczny, poeta. Opublikował m.in. zbiory studiów poświęconych sztuce XIX i XX wieku w książkach: *Sztuka i narracja* (1988), *Alegorie narodowe* (1992), *Sztuki siostrzane* (1992), *Wtajemniczenia* (1996), *Stygająca planeta* (2002), *Przeszłość przyszłości* (2006). Wydał również tomy poezji, np. *Wiersze północne* (1989), *Poematy nadziemne* (2000), *Stonehenge* (2001), *Wersy dla Orfeusza* (2003), *Księga wersów* (2004), *Atlantyda* (2007), scenariusz widowiska teatralnego *Antoni S. czyli Wieża Babel* (1998), wybór prozy poetyckiej *Zapisy bez daty* (1998); monografie: *Jan Matejko i Stanisław Wyspiański* (pierwsze wydania w roku 2001) oraz *Kresy w malarstwie polskim* (2006). Stypendysta Fundacji Lanckorońskich i Funduszu Pomocy Niezależnej Literaturze i Nauce Polskiej, zdobywca Nagrody im. ks. Szczęsnego Dettloffa oraz trzykrotny laureat Nagrody Ministra Edukacji Narodowej. Pracuje na Uniwersytecie Wrocławskim (od 1980), dyrektor Instytutu Historii Sztuki (2004-2012), obecnie kierownik Zakładu Historii Sztuki Nowoczesnej. Jest członkiem Stowarzyszenia Pisarzy Polskich (od 1996), a od kilku lat pełni funkcję prezesa Wrocławskiego Oddziału SPP.